

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593604800/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Ritmesteren sagde, da vi vare udenfor: »Imod saadanne Folk er man høflig; man er ikke intim med dem.«

Vor Spadseretour tilbage gennem Byen havde for mig det Mærkelige, at jeg underveis, i en af Gaderne, for første Gang blev opmærksom paa, at Ritmesterens Næse var noget rød – som om der var mere Lys i Kjøbenhavn end paa Landet!

Vi kom tilbage til Østerbro i god Tid før Middagsbordet, og nu var Justitsraad Brygger hjemme. Han lignede meget de andre Justitsraader, Toldinspecteurer, Politimestre o. desl., som jeg hidtil havde seet, det vil sige: han var en dannet Mand, en Embedsmand og en vigtig Mand. Hans Eiendommelighed var, at han ved at tale med sagte Stemme tiltvang sig Opmærksomhed for sine Ord, og han talte gerne. Han forlangte strax, at jeg skulde kalde ham Onkel, fordi dette Ord vilde i vort Forhold blive et Tegn paa Hjertelighed og Respect. Dette var mig saa udtænkt, at Hjerteligheden strax gik bort.

Veiret var mildt, og et Vindue stod aabent. Medens vi sad og talte, rakte en Mand sig ind ad Vinduet og sagde: »Naa, har De nu faaet Deres Gæster?«

Det var en ret fyldig Mand af Middelhøide, med røde Kinder og graat Haar, kroget Næse og graae, spillende, lunefulde Øine.

»Ja, vi har, Doctor Hilder, vær saa god at komme indenfor,« svarede Justitsraaden.

»Ja, lad mig først orientere mig – eller ostne mig, er det nok nu, man skal sige – her i Vinduet. Med Forlov, hvor er Jægermesteren?«

»Men hvor kan De vide, at den Herre ikke er Jægermesteren?«

»Hvor jeg kan vide det? For det Første er den Herre umiskjendelig en hæderlig Pebersvend ligesom jeg; for det Andet er han ligesaa umiskjendelig ikke mere i Familie med Pyren der, end jeg er med Dronning Elisabeth, og for det Tredie har jeg endnu aldrig i mine Dage seet en Jægermester i saadan en Uniform.«

Ritmesteren reiste sig og sagde høflig: »Jeg formoder, at jeg har den Ære at gjøre Bekjendskab med Husets Læge; det glæder mig meget...«

»Nei,« svarede Doctoren, »man seer ikke nær saa godt ud af Vinduet som ind ad det. Jeg er rigtignok Doctor eller Læge; men jeg praktiserer, Gud ske Lov, ikke paa mine Medmennesker.«

»Dyrlæge?« spurgte Ritmesteren.